Emi7 1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda, že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda, Dmi7 když jsem se ho ptal, jakpak dneska je, říkával: "Pohoda." Měl malej byt, ženu a dvě děti, Ami v pět vstával do práce, domů šel v půl třetí, Dmi7 noviny pod paží, cukroví pro děti, zkrátka pohoda. Dmi7 G7 R: Po domě se povídalo: C/H Ami **A**mi/G ten má asi příjem, C C/H Ami Ami/G G7 zatímco my nadáváme, vesele si žije, G7 C C/H Ami Ami/G a hlavně paní Šulcová ze sousedního bytu D7 Ami/G posľouchala za dveřmi a záviděla v skrytu. 2. Paní Šulcová psala dopisy, co jsou zvláštní tím, že nemaj' podpisy, no a ty, úřade, no a ty počti si, kdo, kde a kolik. Dík paní Šulcový, jejímu dopisu, rychle pan Svoboda dostal se do spisu, ač není podpisu, je třeba přešetřit, autor se bojí. R: Na Svobodu začali se ptát neznámí páni, jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání, a i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej, lepší na něj dávat pozor, kdo si má být jistej.

na nějakou samotu někde u Náchoda a já vím určitě, není to náhoda, a tak trochu se bojím, že brzo i my budem hledat samoty, bydlení na stálo, nejen o soboty, kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tuty: o to nestojím. R: Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí, zjištuji to ponenáhlu a málo se mi líbí, že Šulcová je na koni, a proto není náhoda, Dmi7 že lidi zdravím úsměvem a odpovídám: Pohoda...